

[Finansministeren.]

sig med dette Forhold, og som hidtil har haft den Anskuelse, at der er bygget meget dyrt paa Landbohøjskolen, vil beholde denne Anskuelse. Jeg for mit Vedkommende — og jeg har den Anskuelse — har i alt Fald ikke faaet den rokket.

Det ærede Medlem delte sin Tale i mange Afsnit og talte om Licitationer, Ingeniørhonorarer, Direktørbolig og lignende. Jeg skal vedrørende Spørgsmaalet om Ingeniørhonorarer bemærke, at det dog vistnok vilde have været klogere af det ærede Medlem ikke at fremsætte den Udtalelse, han har fremsat til Hovedrevisoraterne om, hvorledes han kontrolerede Ingeniørerne. Det ærede Medlem anvendte et Par Gange, tror jeg, i sin Tale det Udtryk, at han var modig — jeg tror ogsaa, han anvendte et Udtryk om, at han ikke var bange for at træde kraftigt op. Det er jo ogsaa nok muligt, at det ærede Medlem har baade Modet, og hvad andet der hører til i saa Henseende, men jeg tror dog, at Klogskaben for et Øjeblik var forsvundet hos det ærede Medlem, nemlig i det Øjeblik, da han til Hovedrevisoratet sendte den Skrivelse om, hvordan han kontrolerede Ingeniørerne. Det ærede Medlem maa forstaa, at en Overlegenhed af den Art, som fremgaar af denne Skrivelse, overfor den Økonomi, man skal passe paa, faar man ikke Tilslutning til fra nogen Side, og det opnaar det ærede Medlem heller ikke i Rigsdagen, det kan det ærede Medlem være ganske sikker paa. Der staar i den Skrivelse, som det ærede Medlem har sendt Hovedrevisoratet:

„Jeg er i sin Tid gaaet ud fra, at man var nødt til ved et Byggeforetagende at betale Ingeniørhonorarer efter de til enhver Tid gældende Normer, og mener at have faaet denne Opfattelses Rigtighed bestyrket under Arbejdets Gang.“

Jeg tillader mig at standse her et Øjeblik og gøre en Bemærkning. Det ærede Medlem siger, at han er „gaaet ud fra“ i sin Tid. Det er et meget vagt Udtryk, det vil jeg sige til det ærede Medlem. Det ærede Medlem mener senere at have faaet „bestyrket“. Det er atter et meget vagt Udtryk. Jeg gør disse Bemærkninger, fordi det ærede Medlem netop tog enkelte Udtalelser frem af Hovedrevisorernes Beretning og sagde: Ja, det har man faaet oplyst underhaanden; hvad vil det sige „underhaanden“? Det ærede Medlem skriver ikke, hvorfra han har faaet sine Oplysninger, men at de er fremkommet underhaanden, fremgaar jo klart af Skrivelserne. Det ærede Medlem har faaet sin Op-

fattelse bekræftet, men hvorledes den er blevet bekræftet, om den er rigtig, det udtaler det ærede Medlem sig ikke om. Jeg har gjort dette Ophold i Citatet for at vise, hvor vagt det ærede Medlem udtrykker sig, naar han vil fremsætte Udtalelser om, hvad han mener er rigtigt. Men dernæst fortsætter det ærede Medlem i Skrivelserne:

„At jeg ikke har lagt Skjul paa, at jeg finder Normerne for høje, er en Sag for sig“.

Der staar ikke noget om, hvor det ærede Medlem ikke har lagt Skjul paa det; det vilde jo være interessant at vide det. Men saa fortsættes der: —

„Hvad Honorarberegningen paa dette Grundlag angaar, har jeg sagt til Ingeniørerne, at jeg, da den ene var Professor ved Landbohøjskolen, ikke lader Beregningerne kontrolere, men maa stole paa, at de er korrekte. Jeg har ingen som helst Grund til at tro, at de ikke er det, og at der her er benyttet en anden Fremgangsmaade ved Beregningerne, end der er sket alle andre Steder.“

Ja, det er muligt; at det ærede Medlem ingen som helst Grund har til at tro det, men det ærede Medlem havde jo en Pligt til at skaffe sig Vished paa dette Punkt og til ikke at lade sig nøje med Tro. Jeg vil gentage, at det ærede Medlem har i alt Fald neppe begaaet en særlig klog Handling ved at vise en saadan Overlegenhed overfor Hovedrevisoraterne; som der lyser ud af denne Skrivelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Direktørboligen er der i Hovedrevisoratets Beretning, der er aftrykt i Statsrevisorernes Beretning, skrevet, at det maa anses for et uforholdsmæssigt dyrt Byggeri. Jeg vilde tro, at det vil man i Almindelighed ganske underskrive, naar man hører, at det har kostet ca. 100 000 Kr. at sætte en Villa i Stand. Der behøves vist ikke saa megen Sagkundskab til at vide, at det er mange Penge at anvende paa et saadant Omraade. Jeg vil mene, at det er Hovedrevisoratets Pligt at gøre opmærksom paa, at dette at bruge ca. 100 000 Kr. til Istand-sættelse af en Tjenestebolig er for stort et Beløb. Om der er udbetalt for mange Penge til de enkelte Haandværkere, der har gjort Villaen i Stand, eller ej, ligger der ikke noget om i disse Ord. Jeg ved ikke, om det er nærmere undersøgt, det kan jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket. Men at det er absolut givet, at det er uforholdsmæssigt at anvende saa mange Penge til at sætte en enkelt Tjenestemandsbolig i